A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (első tanács)

2025. október 23.*

„Előzetes döntéshozatal – Adózás – A hozzáadottérték-adó (héa) közös rendszere – 2006/112/EK irányelv – Héaköteles ügyletek – A 2. cikk (1) bekezdésének c) pontja – Ellenszolgáltatás fejében teljesített szolgáltatásnyújtások – A 9. cikk (1) bekezdése – Adóalany – Valamely fél számára peres eljárásban ügyvéd által ingyenesen nyújtott jogsegély – Ezen ügyvéd munkadíjának a pervesztes ellenérdekű fél általi kifizetése”

A C-744/23. sz. [Zlakov][i] ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Sofiyski Rayonen sad (szófiai kerületi bíróság, Bulgária) a Bírósághoz 2023. december 1-jén érkezett, 2023. november 29-i határozatával terjesztett elő a

T.P.T.

és

a **„Financial Bulgaria” EOOD**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (első tanács),

tagjai: F. Biltgen tanácselnök, T. von Danwitz, a Bíróság elnökhelyettese, az első tanács bírájaként eljárva, I. Ziemele, A. Kumin (előadó) és S. Gervasoni bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a „Financial Bulgaria” EOOD képviseletében P. Damyanov és M. Kozhuharova,

– a lengyel kormány képviseletében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: bolgár.

[i] A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

– az Európai Bizottság képviseletében M. Herold és G. Koleva, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2025. május 8-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL 2006. L 347., 1. o.; helyesbítések: HL 2007. L 335., 60. o.; HL 2015. L 323., 31. o.; a továbbiakban: héairányelv) 2. cikke (1) bekezdése c) pontjának, 24. cikke (1) bekezdésének, 26. cikke (1) bekezdése b) pontjának, 28. cikkének, valamint 75. cikkének az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a T.P.T. és a „Financial Bulgaria” EOOD között a T.P.T. ügyvédje által benyújtott, arra irányuló kérelem tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy a Financial Bulgaria a munkadíján felül fizesse meg számára az e munkadíjak összege után felszámított hozzáadottérték-adót (héa).

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja előírja, hogy a héa hatálya alá tartozik az „egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy által ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás”.

4 Ezen irányelv 9. cikke (1) bekezdésének első albekezdése előírja:

„»Adóalany« az a személy, aki bármely gazdasági tevékenységet bárhol önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére.”

5 Az említett irányelv 24. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„»Szolgáltatásnyújtás« minden olyan tevékenység, amely nem minősül termékértékesítésnek.”

6 Ugyanezen irányelv 26. cikkének (1) bekezdése a következőket mondja ki:

„Ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásnak minősülnek a következő ügyletek:

[…]

b) az adóalany által ingyenesen végzett szolgáltatásnyújtás saját, illetve alkalmazottai szükségleteinek kielégítésére vagy általában vállalkozásidegen célokra.”

7 A héairányelv 28. cikke szerint:

„Azt az adóalanyt, aki a szolgáltatások nyújtásakor saját nevében, de harmadik személyek megbízásából jár el, úgy kell tekinteni, mintha e szolgáltatásokat saját maga vette volna igénybe és nyújtotta volna.”

8 Ezen irányelv 75. cikke a következőképpen fogalmaz:

„A 26. cikk szerinti szolgáltatásnyújtás esetén, amikor az adóalany a vállalkozás vagyonát képező termékeket magán szükségleteinek kielégítésére használja fel, vagy ingyenesen nyújt szolgáltatást, az adóalap az az összeg, amely az adóalanynál a szolgáltatás nyújtása érdekében kiadásként felmerült.”

A bolgár jog

9 A Zakon za advokaturata (az ügyvédi hivatásról szóló törvény) alapügy tényállása idején hatályos változatának (a továbbiakban: ZA) 38. cikke a következőket írja elő:

„(1) Az ügyvéd vagy az uniós tagállami ügyvéd ingyenes jogi tanácsadást és segítséget nyújthat […]:

[…]

2. gazdasági nehézségekkel küzdő személyek;

[…]

(2) Ha az (1) bekezdés szerinti esetekben az ellenérdekű felet kötelezték a költségek viselésére, az ügyvéd vagy az […] Unió valamely másik tagállamának ügyvédje ügyvédi munkadíjra jogosult. A bíróság a munkadíjat olyan összegben állapítja meg, amely nem lehet alacsonyabb a 36. cikk (2) bekezdésében említett rendeletben előírtnál, és a másik felet kötelezi azok megfizetésére.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

10 T.P.T. polgári jogi keresetet indított a Financial Bulgaria ellen annak megállapítása iránt, hogy semmis a közöttük fogyasztói hitel keretében kötött kezességvállalási szerződés. E célból T.P.T. egyszemélyes ügyvédi iroda keretében eljáró ügyvéddel képviseltette magát a bíróság előtt az ügyvéddel kötött szerződés alapján. E jogi segítségnyújtást a ZA 38. cikke (1) bekezdése 2. pontjának megfelelően ingyenesen biztosították számára.

11 Miután T.P.T. pernyertes lett, a Sofiyski rayonen sad (szófiai kerületi bíróság, Bulgária), amely a kérdést előterjesztő bíróság, 2023. augusztus 3-i határozatával arra kötelezte a Financial Bulgariát, hogy a ZA 38. cikkének (2) bekezdése alapján fizessen meg 400 bolgár leva (BGN) összeget T.P.T. ügyvédjének, anélkül azonban, hogy ebbe a héát beleértette volna.

12 2023. október 13-án T.P.T. ügyvédje a 2023. augusztus 3-i határozat módosítása iránti kérelmet nyújtott be a kérdést előterjesztő bírósághoz annak érdekében, hogy a munkadíján felül fizessék meg számára a 400 BGN összeg alapján kiszámított, 80 BGN összegű héát.

13 A Financial Bulgaria vitatta ezt a kérelmet, arra hivatkozva, hogy az ügyvédi munkadíjat terhelő héa megfizetésének nincs helye, mivel a jogi segítségnyújtást ingyenesen nyújtották T.P.T.-nek.

14 A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy T.P.T. ügyvédjét a hozzáadottérték-adóról szóló bolgár törvénynek megfelelően nyilvántartásba vették, és ha ez az ügyvéd a szolgáltatásait az ügyfele által fizetendő díjazást előíró szerződés alapján nyújtja, az ügyvédi munkadíjat ekképpen héa terheli.

15 E bíróság szerint tisztázni kell, hogy ugyanez vonatkozik-e arra az esetre is, ha az ügyfél ügyvéd általi perbeli képviseletét ingyenesen nyújtják, és a hatáskörrel rendelkező bíróság arra kötelezi a pervesztes ellenérdekű felet, hogy közvetlenül ugyanezen ügyvédnek fizesse meg azt az összeget, amelyet akkor kapott volna, ha e szolgáltatást munkadíj ellenében nyújtották volna. A kérdést előterjesztő bíróság különösen arra keresi a választ, hogy ilyen körülmények között az ügyvédet adóalanynak kell-e tekinteni, és hogy a jogi segítségnyújtás ellenszolgáltatás fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak vagy olyan ingyenes szolgáltatásnyújtásnak minősül-e, amelyet ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásnak kell tekinteni.

16 E körülmények között a Sofiyski Rayonen sad (szófiai kerületi bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni [héairányelv] 2. cikke (1) bekezdésének [c)] pontja, 24. cikkének (1) bekezdése, 26. cikkének (1) bekezdése és 28. cikke értelmében vett »szolgáltatásnyújtás«, illetve »szolgáltatás« fogalmát, hogy az magában foglalja
   1. díjmentes jogi szolgáltatásoknak az egyik fél ügyvédje által a bírósági eljárásban történő *(pro bono)* nyújtását[;]
   2. díjmentes jogi szolgáltatásoknak a pernyertes fél ügyvédje általi *(pro bono)* nyújtását, minek körében a bíróság azt a munkadíjat ítéli meg az ügyvéd részére, amelyet akkor kapna, ha egy peres ügyekben biztosítandó jogvédelemre és segítségnyújtásra vonatkozó szerződés keretében munkadíj kikötésére került volna sor[?]

2) Úgy kell-e értelmezni a [héairányelv] 26. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy az »ingyenesen végzett szolgáltatásnyújtás« fogalma magában foglalja
   1. díjmentes jogi szolgáltatásoknak az egyik fél ügyvédje által a bírósági eljárásban történő *(pro bono)* nyújtását[;]
   2. díjmentes jogi szolgáltatásoknak a pernyertes fél ügyvédje általi *(pro bono)* nyújtását, minek körében a bíróság azt a munkadíjat ítéli meg az ügyvéd részére, amelyet akkor kapna, ha egy peres ügyekben biztosítandó jogvédelemre és segítségnyújtásra vonatkozó szerződés keretében munkadíj kikötésére került volna sor[?]

3) Úgy kell-e értelmezni a [héairányelv] 2. cikke (1) bekezdésének c) pontját, 24. cikkének (1) bekezdését és 26. cikke (1) bekezdésének b) pontját, hogy az »ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtás«, illetve »ellenérték fejében nyújtott szolgáltatás« fogalma magában foglalja egy díjmentes jogi szolgáltatásnak a pernyertes fél ügyvédje általi *(pro bono)* nyújtását, minek körében a bíróság azt a munkadíjat ítéli meg az ügyvéd részére, amelyet akkor kapna, ha egy peres ügyekben biztosítandó jogvédelemre és segítségnyújtásra vonatkozó szerződés keretében munkadíj kikötésére került volna sor[?]

4) Úgy kell-e értelmezni a [héairányelv] 28. és 75. cikke értelmében vett »adóalany« fogalmát, hogy az a következőt foglalja magában:
   1. olyan ügyvédet (egyszemélyes ügyvédi irodát), aki (amely) *(pro bono)* díjmentes jogi szolgáltatásokat nyújtott az egyik fél számára a bírósági eljárásban[;]

2. olyan ügyvédet (egyszemélyes ügyvédi irodát), aki (amely) *(pro bono)* díjmentes jogi szolgáltatásokat nyújtott a pernyertes fél számára, minek körében a bíróság azt a munkadíjat ítéli meg az ügyvéd (egyszemélyes ügyvédi iroda) részére, amelyet akkor kapna, ha egy peres ügyekben biztosítandó jogvédelemre és segítségnyújtásra vonatkozó szerződésben munkadíj kikötésére került volna sor?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

17 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EUMSZ 267. cikkel bevezetett együttműködés keretében a Bíróság feladata, hogy a nemzeti bíróságnak az előtte folyamatban lévő ügy eldöntéséhez hasznos választ adjon. Ennek érdekében a Bíróságnak adott esetben át kell fogalmaznia az elé terjesztett kérdéseket. E tekintetben a Bíróságnak kell a nemzeti bíróság által szolgáltatott információk összessége és különösen az előzetes döntéshozatalra utaló végzés indokolása alapján meghatározni az uniós jog azon rendelkezéseit, amelyeknek az értelmezése a jogvita tárgyára figyelemmel szükséges (lásd ebben az értelemben: 1984. december 13-i Haug-Adrion ítélet, 251/83, EU:C:1984:397, 9. pont; 2024. április 30-i M. N. [EncroChat] ítélet, C-670/22, EU:C:2024:372, 78. pont).

18 A jelen ügyben, figyelembe véve az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban ismertetett tényállást, az előterjesztett kérdéseket úgy kell érteni, mint amelyek annak meghatározására kérik a Bíróságot, hogy a héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontját, 24. cikkének (1) bekezdését, 26. cikke (1) bekezdésének b) pontját, 28. cikkét és 75. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy, az egyik fél ügyvéd általi jogi képviselete ellenszolgáltatás fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak vagy olyan ingyenes szolgáltatásnyújtásnak minősül, amelyet ellenérték fejében nyújtott szolgáltatásnak kell tekinteni, amikor e szolgáltatást ingyenesen nyújtják, de az érintett tagállam jogszabályai előírják, hogy amennyiben az ellenérdekű felet kötelezik a költségek viselésére, a bíróság arra is kötelezi az őt, hogy fizessen ezen ügyvédnek olyan munkadíjat, amelynek összegét e jogszabály szabályozza.

19 Az ekképpen átfogalmazott kérdés megválaszolása érdekében emlékeztetni kell arra, hogy a héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a héa hatálya alá tartozik egy tagállamon belül az adóalanyként eljáró személy által „ellenérték fejében” teljesített szolgáltatásnyújtás.

20 E tekintetben a héairányelv 9. cikkének (1) bekezdésének első albekezdése értelmében „adóalany” az a személy, aki bármely gazdasági tevékenységet önállóan végez, tekintet nélkül annak céljára és eredményére. Ezenfelül ezen irányelv 24. cikkének (1) bekezdése szerint „szolgáltatásnyújtás” minden olyan tevékenység, amely nem minősül termékértékesítésnek.

21 A jelen ügyben, amint arra a főtanácsnok az indítványának 33. és 34. pontjában lényegében rámutatott, T.P.T. ügyvédjét, akit a hozzáadottérték-adóról szóló bolgár törvénynek megfelelően nyilvántartásba vettek, a héairányelv 9. cikkének (1) bekezdése értelmében vett adóalanynak kell tekinteni, anélkül hogy ebben az összefüggésben releváns lenne az a tény, hogy az ügyvédi munkadíjat részére olyan személy javára fizették meg, akinek ingyenesen jogi segítséget nyújtott, és pernyertes lett.

22 Ezenkívül meg kell állapítani, hogy az ügyfél ügyvéd általi jogi képviselete a héairányelv 24. cikkének (1) bekezdése értelmében vett szolgáltatásnyújtásnak minősül.

23 Azt a kérdést illetően, hogy az olyan szolgáltatásnyújtás, mint amelyről az alapügyben szó van, „ellenérték fejében” teljesítettnek minősül-e, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely szolgáltatásnyújtásnak a héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett „ellenérték fejében” teljesített ügyletként való minősítése kizárólag a szolgáltatásnyújtás és az adóalany által ténylegesen kapott ellenszolgáltatás közötti közvetlen kapcsolat fennállását feltételezi. Az ilyen közvetlen kapcsolat akkor áll fenn, ha a szolgáltatásnyújtó és a szolgáltatást igénybe vevő között létezik olyan jogviszony, amelynek keretében kölcsönös szolgáltatások kerülnek átadásra úgy, hogy a szolgáltatásnyújtó által kapott juttatás képezi a szolgáltatást igénybe vevő számára nyújtott szolgáltatás tényleges ellenértékét (2023. december 21-i Administration de l’enregistrement, des domaines et de la TVA [Héa – Igazgatótanács tagja] ítélet, C-288/22, EU:C:2023:1024, 33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 Ellenben a szolgáltatás és az ellenérték közötti közvetlen kapcsolat megszűnik, ha a díjazást tisztán ingyenesen és véletlenszerűen nyújtják, így annak összegét gyakorlatilag lehetetlen meghatározni, vagy amikor annak összege a meghatározását övező körülményekre tekintettel nehezen számszerűsíthető vagy bizonytalan (2023. december 21-i Administration de l’enregistrement, des domaines et de la TVA [Héa – Igazgatótanács tagja] ítélet, C-288/22, EU:C:2023:1024, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 A jelen ügyben egyrészt az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy T.P.T. és ügyvédje között olyan szerződés áll fenn, amelynek tárgya ingyenes jogi segítségnyújtás a ZA 38. cikke (1) bekezdése 2. pontjának megfelelően. Másrészt, mivel T.P.T. az érintett bírósági eljárásban pernyertes lett, az ellenérdekű felet a ZA 38. cikke (2) bekezdésének megfelelően arra kötelezték, hogy fizessen ezen ügyvédnek ügyvédi munkadíjat, amelynek összegét a törvényben rögzített előírások szerint, az ügyvédi munkadíjak minimális összege alapján határozták meg.

26 Következésképpen a T.P.T. ügyvédje által nyújtott jogi segítségnyújtás és a részére fizetett ügyvédi munkadíj közötti közvetlen kapcsolat fennállása szerződés és törvény formájában is megvalósul.

27 Ebben az összefüggésben nem releváns az a tény, hogy az ügyvédi munkadíjat nem attól a féltől szedik be, akinek a jogi segítségnyújtást biztosították, hanem az ellenérdekű féltől, tehát egy harmadik személytől. Ahhoz ugyanis, hogy valamely szolgáltatásnyújtást a héairányelv értelmében vett „ellenérték fejében” teljesítettnek lehessen tekinteni, nem szükséges, hogy e szolgáltatásnyújtás ellenértékét közvetlenül annak igénybevevőjétől kapják (2023. december 21-i Administration de l’enregistrement, des domaines et de la TVA [Héa – Igazgatótanács tagja] ítélet, C-288/22, EU:C:2023:1024, 40. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

28 Ezenkívül a jelen ítélet 26. pontjában megfogalmazott megállapítást nem kérdőjelezi meg az ügyvédi munkadíj megfizetésével kapcsolatos bizonytalanság, amely a bírósági eljárás sikerére, és következésképpen az ellenérdekű fél e munkadíj megfizetésére való kötelezésére vonatkozó biztosíték hiányából ered.

29 Ugyanis, bár igaz, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatából, és konkrétabban az 1994. március 3-i Tolsma ítéletből (C-16/93, EU:C:1994:80, 19. pont), valamint a 2016. november 10-i Baštová ítéletből (C-432/15, EU:C:2016:855, 29. pont) az következik, hogy magának a díjazás fennállásának bizonytalan jellege megtöri a közvetlen kapcsolatot a szolgáltatás igénybevevőjének nyújtott szolgáltatás és az adott esetben kapott díjazás között, ez nem változtat azon, hogy az alapügyben szóban forgó és az ezen ítéletek alapjául szolgáló ügyek alapjául szolgáló helyzetek nem hasonlíthatók össze.

30 Így az 1994. március 3-i Tolsma ítélet (C-16/93, EU:C:1994:80) egy olyan zenészre vonatkozott, aki közterületen adott elő, és a járókelőktől kapott adományokat. E tekintetben a Bíróság ezen ítélet 16. és 17. pontjában úgy ítélte meg, hogy e jövedelmek nem minősülnek a járókelőknek nyújtott szolgáltatás ellenértékének, mivel egyrészt nem állt fenn semmilyen megállapodást a felek között, amennyiben a járókelők önkéntesen fizettek adományt, amelynek összegét tetszésük szerint határozzák meg, másrészt pedig semmilyen szükségszerű kapcsolat nem áll fenn a zeneszolgáltatás és az annak nyomán teljesített kifizetések között.

31 A 2016. november 10-i Baštová ítélet (C-432/15, EU:C:2016:855) többek között arra a kérdésre vonatkozott, hogy ellenérték fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak minősül-e az, ha az adóalany lovat bocsát a ló versenyszervezője részére az e versenyen való részvétel céljából.

32 E tekintetben a Bíróság ezen ítélet 35. és 37. pontjában kimondta, hogy főszabály szerint nem tekinthető tényleges ellenértéknek az ilyen rendelkezésre bocsátásért a versenyszervező által nyújtott azon szolgáltatás, amely lehetővé teszi az említett tulajdonos számára, hogy lovát elindítsa a versenyen, mivel e szolgáltatásért a lótulajdonos a versenyen való részvétel tényleges ellenértékét tükröző beiratkozási és részvételi díjat fizet, és hogy nehezen számszerűsíthető és bizonytalan minden olyan előny, amelyet a lótulajdonos e részvételből a ló értékének növekedése vagy az e részvétel által biztosított reklám révén megszerezhet. Ezenkívül az adott esetben a ló által a versenyen elért helyezés alapján adott esetben elnyert díj sem minősülhet a ló rendelkezésre bocsátása tényleges ellenértékének, mivel nem önmagában a lónak a tulajdonos által a lóversenyszervező részére történő rendelkezésre bocsátása az, amely a díj kifizetésének alapját képezi, hanem az, hogy a verseny végén bizonyos eredményt érnek el.

33 Márpedig, noha az alapügyben az ügyvéd munkadíjának kifizetése az eljárás eredményétől függő kockázatnak van kitéve, az ugyanakkor az ügyfél bírósági eljárásban való képviseletében álló szolgáltatás tényleges ellenértékét képezik.

34 Amennyiben a kérdést előterjesztő bíróság egyébiránt a héairányelv 26. cikke (1) bekezdésének b) pontjára, 28. cikkére és 75. cikkére hivatkozik, elegendő megjegyezni, hogy e rendelkezések egyike sem alkalmazandó a szóban forgóhoz hasonló szolgáltatásra.

35 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy az egyik fél ügyvéd általi jogi képviselete ellenszolgáltatás fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak minősül, amikor e szolgáltatást ingyenesen nyújtják, de az érintett tagállam jogszabályai előírják, hogy amennyiben az ellenérdekű felet kötelezik a költségek viselésére, a bíróság arra is kötelezi őt, hogy fizessen ezen ügyvédnek olyan munkadíjat, amelynek összegét e jogszabály szabályozza.

A költségekről

36 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (első tanács) a következőképpen határozott:

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontját

a következőképpen kell értelmezni:

az egyik fél ügyvéd általi jogi képviselete ellenszolgáltatás fejében teljesített szolgáltatásnyújtásnak minősül, amikor e szolgáltatást ingyenesen nyújtják, de az érintett tagállam jogszabályai előírják, hogy amennyiben az ellenérdekű felet kötelezik a költségek viselésére, a bíróság arra is kötelezi őt, hogy fizessen ezen ügyvédnek olyan munkadíjat, amelynek összegét e jogszabály szabályozza.

Aláírások